

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 9Csp/155/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6617207956
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Triznová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2018:6617207956.7

Uznesenie

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Evou Triznovou v spore žalobcu : U. G., E. XX.XX.XXXX, J. I. L., L. P. XXXX/XX, štátna občianka Maďarskej republiky, zast. JUDr. Andrej Cifra, advokát, Advokátska kancelária so sídlom Lučenec, ul. J. Kráľa 5/A proti žalovanému Provident Financial, s.r.o. so sídlom Bratislava, Mlynské nivy 49, IČO: 35 805 731, zast. advokátska kancelária De minimis, spol. s r. o., so sídlom Bratislava, Lovinského 22, IČO: 36 868 949, v spore o zaplatenie sumy 645,11 Eur s príslušenstvom, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý pre účely zabezpečenia budúceho výkonu rozhodnutia vo vzťahu k žalobcovi uložiť do úschovy na Okresnom súde Lučenec peňažnú sumu 890,- Eur do 7 dní od doručenia tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou, ktorá bola doručená Okresnému súdu Lučenec dňa 31.05.2017 domáhala od žalovaného zaplatenia sumy 645,11 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne počnúc od 30.05.2017 do zaplatenia, z titulu bezdôvodného obohatenia. Uviedla, že dňa XX.XX.XXXX uzatvorila so spoločnosťou Provident Financial, s.r.o. Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 1“). Na základe vyššie menovanej zmluvy poskytol žalovaný žalobkyni úver vo výške 460,-Eur. Súčasne žalobkyňa uzatvorila so žalovaným súvisiacu Zmluvu o zabezpečení splátok úveru, spočívajúcu v preberaní peňažnej hotovosti žalovaného od žalobkyni na účely úhrady splátok spotrebiteľského úveru, ktorý bol poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX (ďalej aj len ako „Zmluva o doplnkovej službe č.1“). Dňa XX.XX.XXXX uzatvorila so spoločnosťou Provident Financial, s.r.o. Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 2“). Na základe vyššie menovanej zmluvy poskytol žalovaný žalobkyni úver vo výške 360,-Eur. Súčasne žalobkyňa uzatvorila so žalovaným súvisiacu Zmluvu o zabezpečení splátok úveru, spočívajúcu v preberaní peňažnej hotovosti žalovaného od žalobkyni na účely úhrady splátok spotrebiteľského úveru, ktorý bol poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 610380305 (ďalej ako „Zmluva o doplnkovej službe č.2“).

2. Na základe Zmlúv o doplnkovej službe č. 1 a č. 2 sa žalovaný zaviazal, že žalobkyni bude za odmenu pravidelne poskytovať službu spočívajúcu v prevzatí finančnej hotovosti, ktorá je určená na úhradu splátok spotrebiteľského úveru, ktorý bol poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalobkyňa má za to, že Zmluvy o doplnkovej službe majú k Zmluvám o spotrebiteľskom úvere akcesorickú povahu aj keď je táto zmluva uzatvorená na osobitnej listine. Žalovanému nič nebránilo v tom, aby dojednanie o spoplatnení hotovostného inkasovania splátok bolo zahrnuté priamo v zmluvách o spotrebiteľskom úvere. Podľa žalobkyni žalovaný práve takýmto spôsobom obchádzal zákon tým, že dojednal osobitnú zmluvu, hoci poplatok za hotovostné inkasovanie splátok nevyberal osobitne, ale zahrnul ho do splátky úveru. Odplata za doplnkové služby, ktoré boli predmetom Zmlúv o zabezpečení splátok úveru bola pri doplnkových zmluvách percentuálne vo výške 51,50 % z poskytnutých úverov. Žalobkyňa má za to, že Zmluvy o zabezpečení splátok úveru sú doplnkovou službou, ktoré sú spojené a

úzko súvisia so spotrebiteľskými úvermi. Z tohto dôvodu by sa Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1 a 2 a s nimi súvisiace Zmluvy o doplnkovej službe č. 1 a č.2 mali posudzovať ako jeden celok. Akcesorický charakter Zmlúv o doplnkovej službe k Zmluvám o spotrebiteľských úveroch možno priamo dovodiť aj z bodu 1.1 každej priloženej Zmluvy o doplnkovej službe. V súvislosti s uzavretými Zmluvami o doplnkovej službe č.1 a č. 2 žalobkyňa poukázala na to, že tieto Zmluvy nie sú samostatne označené číslom.

3. Žalobkyňa poukázala na § 52a Občianskeho zákonníka (ďalej „OZ“): „Ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne. Ak však z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv, a to s obdobnými právnymi účinkami“. Zmluvy o doplnkovej službe č.1 a č. 2 boli nevyhnutnou podmienkou na uzatvorenie Zmlúv o spotrebiteľských úveroch č. 1 a č. 2. Je nelogické, aby žalobkyňa z vlastnej vôle pristupovala a požadovala uzatvorenie Zmlúv o doplnkovej službe č. 1 a č. 2, čím sa poskytnuté úvery predražili, nakoľko musí platiť ešte aj odmenu obchodnému zástupcovi za to, že bude vyberať splátky úveru u nej v domácnosti. Táto služba nebola dojednaná individuálne na žiadosť žalobkyne, ale bola daná len ako podmienka poskytnutia úverov. Podľa ustanovenia § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. platného a účinného v čase podpisu Zmlúv o spotrebiteľských úveroch č. 1 a č. 2 má byť odmena za doplnkovú službu zahrnutá do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľskými úvermi, a teda aj do RPMN. Žalobkyňa poukázala aj na skutočnosť, že žalovaný: v Zmluvách o spotrebiteľských úveroch nesprávne uvádza RPMN vo výške 70,38 % , pričom skutočná RPMN po započítaní odplaty zo Zmluvy o doplnkovej službe č. 1 je niekoľko násobne vyššia (pre ilustráciu ide o RPMN približne vo výške 228,66% - (výpočet <<http://openiazoch.zoznam.sk/hotovostne-pozicky/kalkulacka>>). V skutočnosti teda spotrebiteľka - žalobkyňa za úver č. 1 zaplatí celkom 86 % odplatu zo sumy poskytnutého úveru, čo pri priemerných úrokoch v bankách je doslova úžernícke plnenie. Požiadavku na takéto plnenie nie je možné inak pomenovať len ako úžera, čo odporuje dobrým mravom. Z tohto vyplýva absolútna neplatnosť právneho úkonu ako celku. Ak zákonu alebo dobrým mravom odporuje zmluva o spotrebiteľskom úvere v časti odplaty (úrokov), je nutné tento dôvod neplatnosti vzťahnúť na zmluvu o spotrebiteľskom úvere ako celok. Žalobkyňa poukázala aj na tú skutočnosť, že žalovaný: v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 2 nesprávne uvádza RPMN vo výške 46,46 % , pričom skutočná RPMN po započítaní odplaty zo Zmluvy o doplnkovej službe č. 2 je niekoľko násobne vyššia (pre ilustráciu ide o RPMN približne vo výške 190,10% - (výpočet <<http://openiazoch.zoznam.sk/hotovostne-pozicky/kalkulacka>>). V skutočnosti teda spotrebiteľka - žalobkyňa za úver č. 2 zaplatí celkom 75,52 % odplatu zo sumy poskytnutého úveru, čo pri priemerných úrokoch v bankách je doslova úžernícke plnenie. Požiadavku na takéto plnenie nie je možné inak pomenovať len ako úžera, čo odporuje dobrým mravom. Z tohto vyplýva absolútna neplatnosť právneho úkonu ako celku. Ak zákonu alebo dobrým mravom odporuje zmluva o spotrebiteľskom úvere v časti odplaty (úrokov), je nutné tento dôvod neplatnosti vzťahnúť na zmluvu o spotrebiteľskom úvere ako celok.

4. Predmetné Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1 a č. 2, na základe ktorých boli poskytnuté peňažné prostriedky neobsahujú náležitosti požadované zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej aj len ako zákon 129/2010 Z. z.) a súčasne v nich nachádza viacnásobné neprijateľné zmluvné podmienky. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať: - v súlade s písm. f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úver- musí byť uvedená konkrétnym dátumom; - v súlade s písm. k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia čo v zmluve o spotrebiteľskom úvere absentuje. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení platnom a účinnom ku dňu podpisu spotrebiteľských zmlúv, musia zmluvy o spotrebiteľskom úvere obsahovať okrem iného aj údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (musí byť uvedená konkrétnym dátumom). V prípade, že údaj o konečnej splatnosti v zmluve absentuje považuje sa poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov, čoho si musel byť žalovaný ako odborne a právne znalý dodávateľ vedomý. V Zmluvách o spotrebiteľskom úvere č.1 a č. 2 nie je uvedený konkrétny dátum, predstavujúci termín konečnej splatnosti úveru. Zmluvy o spotrebiteľských úveroch obsahujú iba údaj týkajúci sa počtu splátok (60). Úmyslom zákonodarcu bolo, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný a uzrozmeneý so skutočnosťou, kedy má nastať konečná splatnosť poskytovaného úveru. V predmetných Zmluvách o spotrebiteľských úveroch súčasne v súlade s § 9 ods. 2 písm.k) absentuje aj

výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, čo má taktiež za následok, že poskytnuté úvery sa považujú za bezúročné a bez poplatkov, čoho si musel byť žalovaný ako odborne a právne znalý dodávateľ rovnako vedomý. S dôrazom na tzv. legálny výklad (dôvodová správa) daného ustanovenia je potrebné, aby bol spotrebiteľ už pri podpise zmluvy informovaný v akej výške, ako dlho a v akých termínoch je povinný splácať istinu, úroky a iné poplatky. Spotrebiteľ má už pri podpise zmluvy vedieť aká pomerná časť z každej uhradenej splátky bude pripísaná na úhradu istiny, aká časť na úroky a aká časť bude pripísaná na úhradu poplatkov. Predmetné zmluvy neobsahujú žiadne dojednania, z ktorých by uvedené bolo zrejmé. Predložené zmluvy o spotrebiteľských úveroch uzavreté medzi účastníkmi konania zákonom požadované náležitosti neobsahujú. V súvislosti s uvedenou argumentáciou poukázala aj na rozsudok Krajského súdu v Žiline spis. zn. 11Co/127/2015 zo dňa 20.04.2015.

5. V rámci samotného textu zmlúv o spotrebiteľských úveroch č. 1 a č. 2 nie je nijakým spôsobom špecifikované, aký predmet plnenia je ponúkaný spotrebiteľovi za platbu poplatku za garantovanú službu. Nakoľko v texte zmluvy absentuje okruh plnení, ktoré majú byť poskytované spotrebiteľovi ako protiplnenie za poplatok za garantovanú službu je zrejmé, že v zmluvách absentuje skutočné protiplnenie pre spotrebiteľa. Z uvedeného možno vyvodiť, že z dôvodu neurčitosti a absencie skutočného protiplnenia pre spotrebiteľa je možné opodstatnene považovať poplatok za neprijateľnú zmluvnú podmienku, t. j. za neplatný, keďže dojednaním „iluzórneho“ poplatku došlo k prehĺbeniu nerovnováhy medzi dodávateľom a spotrebiteľom v predmetnom úverovom vzťahu.

6. Na základe vyššie uvedeného možno označiť konanie žalovaného ako úžernícke konanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi a ktoré spôsobuje absolútnu neplatnosť právneho úkonu ako celku. V danom prípade ide i o obchádzanie zákona, keďže žalovaný protiplnenie za poskytnutie úveru rozložil na tri sumy, a to na: zdanlivo primeraný úrok, poplatok za garantovanú službu, poplatok za výber splátok úveru. Má za to, že Zmluvy o spotrebiteľských úveroch č. 1 a č. 2 je nutné považovať za absolútne neplatné právne úkony. Dôsledkom absolútnej neplatnosti Zmlúv o spotrebiteľskom úvere č. 1 a č. 2 je, že žalovaný mal nárok iba na vrátenie istiny poskytnutých úverov, t.j. iba na vrátenie takých súm, ktoré boli reálne žalobkyni poskytnuté na základe Zmlúv o spotrebiteľských úveroch č. 1 a č. 2. Súvisiacim dôsledkom je súčasne aj skutočnosť, že všetky peňažné plnenia žalobkyne prijímané nad rámec istiny jednotlivých poskytovaných úverov, je nutné považovať za bezdôvodné obohatenie, nakoľko došlo k získaniu peňažných prostriedkov zo strany žalovaného na úkor žalobkyne bez právneho titulu. V tejto súvislosti žalobkyňa poukázala na rozhodnutie Okresného súdu Košice II zo dňa 04. októbra 2013, č. k. 36C/69/2011, podľa ktorého „zmluvná podmienka v Zmluve o spotrebiteľskom úvere, v ktorej je uvedený administratívny poplatok a zmluvná podmienka v Zmluve o zabezpečení splátok úveru týkajúca sa odmeny za hotovostný výber splátok úveru je neprijateľná a z tohto dôvodu neplatná. K tomuto záveru dospel súd s ohľadom na zistenú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Nerovnováha je daná skutočnosťou, že zmluvná podmienka (administratívny poplatok) netýkajúca sa hlavného predmetu plnenia a odmeny za toto plnenie (odmenou je dohodnutý úrok za poskytnutie úveru) je dohodnutá jednoznačne a zjavne v neprospech spotrebiteľa, keď za bližšie neurčené služby spoločnosti Provident Financial, s.r.o. musí spotrebiteľ zaplatiť poplatok, ktorý vo svojom rozsahu takmer zodpovedá dohode o odmene za poskytnutie celého úveru, t.j. tento bližšie neidentifikovaný poplatok zdvojnásobuje výdaje spotrebiteľa v súvislosti s poskytnutým úverom. Zmluvná podmienka v Zmluve o zabezpečení splátok úveru, týkajúca sa odmeny za hotovostný výber splátok úveru taktiež spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, nakoľko táto zmluvná podmienka je dohodnutá jednoznačne a zjavne v neprospech spotrebiteľa, keď za v zásade spotrebiteľom nepožadovanú službu - osobné vyberanie splátok úveru prostredníctvom pracovníkov spoločnosti Provident Financial, s.r.o. má spotrebiteľ zaplatiť sumu, ktorá predstavuje viac ako polovicu z poskytnutého úveru. Z čoho jednoznačne vyplýva, že takto dohodnutá odmena za osobné inkasovanie splátok úveru podstatne a niekoľkonásobne zvyšuje výdaje spotrebiteľa v súvislosti s poskytnutým úverom. Aj keď ide o samostatnú zmluvu, táto zmluva priamo súvisí so Zmluvou o spotrebiteľskom úvere“. Tiež dala do pozornosti aj rozhodnutie Okresného súdu Lučenec zo dňa 14.03.2013, sp. zn.: 12C/63/2013 aj na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 27.06.2013, sp. zn.: 41Cob/139/2012.

7. Plnenie, ktoré spotrebiteľ poskytne žalovanému bez platného právneho titulu, zakladá na strane spotrebiteľa nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový

prospech získaný z nepoctivých zdrojov. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka „ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal“. Bezdôvodné obohatenie predstavuje uhradená suma zo strany žalobkyne, ktorá presahuje reálne poskytnuté finančné prostriedky. Na základe predloženej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXX je zrejmé, že žalobkyňa bola od žalovaného poskytnutá celková čiastka úveru 460,- Eur (istina úveru vyplývajúca zo zmluvy). K predmetnej zmluve žalobkyňa uhradila žalovanému sumu vo výške 853,66 Eur (súčet všetkých súm prislúchajúcich k položke „Čiastka“ v „Karte splátok“). Z uvedeného možno dovodiť, že žalovaný sa bezdôvodne obohatil na úkor žalobkyne, nakoľko bez právneho titulu prijímal úhrady od žalobkyne nad rámec istiny úveru za obdobie od 28.12.2014 do 05.06.2015 (z úhrady pripísanej na účet žalovaného zo dňa 28.12.2014 predstavuje bezdôvodné obohatenie suma 10,60 Eur), spolu vo výške 393,66 Eur (úhrady 853,66 Eur - istina úveru 460,- Eur). Žalovaný je povinný vydať bezdôvodné obohatenie v súvislosti s absolútne neplatnou Zmluvou o úvere č. 1 vo výške 393,66 Eur. Na základe predloženej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXX je zrejmé, že žalobkyňa bola od žalovaného poskytnutá celková čiastka úveru 360,- Eur (istina úveru vyplývajúca zo zmluvy). K predmetnej zmluve žalobkyňa uhradila žalovanému sumu vo výške 611,45 Eur (súčet všetkých súm prislúchajúcich k položke „Čiastka“ v „Karte splátok“). Z uvedeného možno dovodiť, že žalovaný sa bezdôvodne obohatil na úkor žalobkyne, nakoľko bez právneho titulu prijímal úhrady od žalobkyne nad rámec istiny úveru za obdobie od 15.06.2015 do 30.07.2015 (z úhrady pripísanej na účet žalovaného zo dňa 15.06.2015 predstavuje bezdôvodné obohatenie suma 33,60 Eur), spolu vo výške 251,45 Eur (úhrady 611,45 Eur - istina úveru 360,- Eur). Žalovaný je povinný vydať bezdôvodné obohatenie v súvislosti s absolútne neplatnou Zmluvou o úvere č. 2 vo výške 251,45 Eur.

8. Na základe predžalobnej výzvy zo dňa 23.05.2017 bol žalovaný vyzvaný na úhradu dlžnej sumy do 29.05.2017. Žalobkyňa má za to, že žalovaný sa odo dňa nasledujúceho po tomto dni, teda odo dňa 30.05.2017, dostal do stavu omeškania s úhradou peňažného dlhu voči žalobcovi. Žalobkyňa si preto uplatňuje zákonné úroky z omeškania odo dňa 30.05.2017 do zaplatenia.

9. Dňa 17.01.2018 žalobca doručil tunajšiemu súdu návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Žalovaný ako subjekt dlhodobopôsobiaci na slovenskom finančnom trhu prestal od 18.12.2015 poskytovať nové úvery a bolo prijaté rozhodnutie o ukončení úverového portfólia v rokoch 2016 a 2017, žalovaný iné podnikateľské činnosti reálne nevykonáva. V dôsledku obmedzenia podnikateľských činností bolo počas roku 2016 zatvorených 5 regionálnych pobočiek a ku dňu 31.12.2016 fungovalo už iba 6 pobočiek. Žalobca ďalej poukazuje na to, že žalovaný rozpustil sieť svojich obchodných zástupcov a počet zamestnancov žalovaného naďalej neustále a výrazne klesá. Počet zamestnancov v roku 2016 mal byť 10 až 19 (<<https://www.finstat.sk/35805731>>). Žalovaný vykazoval v roku 2016 záporné vlastné imanie vo výške mínus 16.205,010 Eur. Základné imanie žalovanej spoločnosti zapísané v obchodnom registri je pritom iba 6.155.812,56 Eur.

10. Žalovaný hromadne postupuje pohľadávky voči svojim klientom už na iné subjekty (predovšetkým v prospech skupiny KRUK) z čoho je zrejmé, že má záujem postupne úplne odísť zo slovenského trhu; za účelom odchodu sa žalovaný samozrejme potrebuje zbaviť svojho majetku, ktorý je tvorený najmä pohľadávkami voči tretím osobám - klientom žalovaného. Uvedené je zrejmé aj z toho, že žalovaný prestal vykonávať svoju hlavnú podnikateľskú činnosť, a teda nemá dôvod, aby ďalej na slovenskom trhu zotrval (keďže jeho zotrvaním by boli spojené len ďalšie náklady).

11. V súčasnosti žalovaný nevlastní žiaden majetok, na ktorý by žalobca mohol efektívne zriadiť záložné právo, preto účel sledovaný týmto návrhom nie je možné dosiahnuť prostredníctvom zabezpečovacieho opatrenia. Majetkom žalovaného sú výlučne iba finančné prostriedky resp. neurčité pohľadávky voči neurčitým klientom, ktoré žalovaný systematicky odpredáva.

12. Dôležitou skutočnosťou je tiež to, že žalovaný má viacero (stovky, resp. tisíce) splatných záväzkov voči svojim klientom, ktorí preplatili svoje úvery (ktoré sa z dôvodu nezákonnosti v zmysle zákona považujú za bezúročné a bez poplatkov) a na ktorých sa bezdôvodne obohatil. Žalovaný si je dobre vedomý tejto skutočnosti a aj z tohto dôvodu a za účelom minimalizácie náhrad sa pravdepodobne rozhodol postupovať tak, ako je uvedené na webovej stránke žalovaného.

13. Vzhľadom na skutočnosti uvedené vyššie je zrejmá existencia neodkladnej potreby žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia tak, aby žalovanému bola súdnym rozhodnutím uložená povinnosť zložiť peňažnú sumu do úschovy na príslušnom súde vo výške 890,- Eur; Bezdôvodné obohatenie činí 645,11 Eur, s úrokom s omeškania 5 % ročne za obdobie od 30.05.2017 do zaplataenia, úroky ku dňu 16.01.2018 činia 20,41 Eur, trovy právneho zastúpenia činia 237,59 Eur.

14. V tejto súvislosti žalobca poukázal na to, že pohľadávka žalobcu v tejto veci je absolútne zrejmá a je odôvodnená závažnými, opakovanými porušeniami zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré sa nachádzajú v zmluve uzatvorenej medzi žalobcom (ako dlžníkom) a žalovaným (ako veriteľom); nedostatky úverovej zmluvy sú podrobne rozobraté v samotnom žalobnom návrhu, a to: neplatné určenie poplatkov, absencia povinných náležitostí Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru vyplývajúceho z predmetnej úverovej zmluvy a neplatnosť Zmluvy o poskytnutí doplnkovej služby. S poukazom na vyššie uvedené preto tunajší súd rozhodol rozsudkom č.k. 9Csp/155/2017-334 zo dňa 16.02.2018 tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 645,11 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 645,11 Eur od 22.06.2017 do zaplataenia, a súd priznal žalobcovi náhradu trov sporu v rozsahu 100%. Je len otázkou času kedy nadobudne právoplatnosť rozhodnutie na základe ktorého bude žalovaný povinný uhradiť na účet žalobcu uplatnenú výšku pohľadávky, príslušenstvo a trovy konania.

15. Žalovaný má vedomosť o tom, že by mal žalobcovi uhradiť na účet pohľadávku predstavujúcu bezdôvodné obohatenie (rovnako ako aj stovkám ďalších osôb), avšak plniť odmieta a pokúša sa čo najviac oddialiť právoplatnosť súdnych rozhodnutí, ktoré by tretím osobám priznávali voči žalovanému akékoľvek nároky.

16. Vzhľadom k tomu, že u žalovaného prebieha riadený proces, ktorý typicky sprevádza ukončenie podnikateľských aktivít obchodných spoločností a jeho úkony smerujú ku zbavovaniu, resp. k odpredaju jeho majetku a následnému ukončeniu podnikania hrozí, že bez nariadenia navrhovaného neodkladného opatrenia, výkon súdneho rozhodnutia formou exekúcie o uloženie povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu (pohľadávku) bude ohrozený (čím je daná podmienka potreby neodkladnej úpravy pomerov).

17. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia žalobca odôvodnil ustanovením § 324 a ustanovením § 325 ods. 2 písm. b/ Civilného sporového poriadku.

18. Žalobca uviedol, že dôvody, pre ktoré by v tejto veci mal súd nariadiť neodkladné opatrenia sú:
- žalobca predložil v konaní dôkazy a argumenty, ktoré osvedčujú existenciu právneho vzťahu medzi sporovými stranami a súčasne osvedčujú skutočnosti odôvodňujúce obavu z ohrozenia exekúcie,
- uložením požadovanej povinnosti žalovanému bude objektívne dosiahnutá ochrana, ktorej sa žalobca domáha,
- navrhované neodkladné opatrenie obmedzí žalovaného len v primeranom a v nevyhnutnom rozsahu,
- účel uloženej povinnosti nemožno dosiahnuť prostredníctvom zabezpečovacieho opatrenia

19. Podľa ustanovenia § 324 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej C.s.p.), pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

20. Podľa ustanovenia § 325 ods. 1, 2 písm. b/ C.s.p., neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby
b) zložila peňažnú sumu alebo vec do úschovy na súde.

21. Podľa ustanovenia § 329 ods. 2 C.s.p., pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

22. Podľa ustanovenia § 332 ods. 1 C.s.p., neodkladné opatrenie je vykonateľné doručením, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

23. Z predložených listinných dôkazov žalobcom má súd preukázané, že v dostatočnej miere osvedčil svoj nárok, t. j. preukázal dôvodnosť potreby nariadenia neodkladného opatrenia, nakoľko má obavu,

že exekúcia bude ohrozená. Z listinných dôkazov predložených žalobcom má súd preukázané, že žalovaný prestal od 18.12.2015 poskytovať nové úvery a bolo prijaté rozhodnutie o ukončení úverového portfólia v rokoch 2016 a 2017, taktiež vyplýva z výročnej správy žalovanej spoločnosti za rok 2016, že vlastné imanie žalovaného je výrazne v záporných hodnotách a vysoko prevyšuje hodnotu základného imania. Súd poznamenáva, že aj keď nevyplýva z výpisu z obchodného registra, že žalovaný zanikol, z verejne dostupných informácií je známe, že žalovaný obmedzil svoju činnosť, a to tým, že neposkytuje žiadne nové úvery a pôžičky, ďalej tým, že postupne znižuje počet zamestnancov, ale aj rozpustením siete svojich obchodných zástupcov a uvedené skutočnosti môžu vyvolať u žalobcu obavy súvisiace s budúcim výkonom rozhodnutia.

24. Konania žalovaného, ktoré vo svojom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalobca podrobne rozpisal odôvodňujú dostatočnú obavu, že bude exekúcia ohrozená, preto súd návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v plnom rozsahu vyhovel.

Poučenie:

P o u č e n i e :

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia, prostredníctvom Okresného súdu Lučenec, Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec na Krajský súd Banská Bystrica, a to písomne.

Podľa ustanovenia § 363 C.s.p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každý účastník dostal jeden rovnopis odvolania. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ustanovenia § 364 C.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa ustanovenia § 366 C.s.p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa ustanovenia § 389 ods. 1 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,
- c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo
- d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.